

щж да поклатѣхъ Израилевъ-тѣ ногж отъ землѣ-тѣ, коіжто дадохъ на отцы-тѣ имъ: само ако внимайхъ да правяте по всичко що имъ заповѣдахъ, споредъ всичкы-тѣ законъ който слуга-та ми Моисей имъ заповѣда. Но не послушахъ: и "прѣльсти гы Манассія да правяте по лошо отъ язычнici-тѣ, които Господь погуби отъ лице-то на Израилевы-тѣ сынове.

10 И говори Господь чрѣзъ рѣкк-тѣ на рабы-тѣ си пророци-тѣ, и рече: "Понеже Манассія Іудинъ-тѣ царь стори тѣзи "мерзости, по лоши отъ всичко колкото направихъ Аморрейди-тѣ които бѣхъ прѣди него, и "чрѣзъ идолы-тѣ си направи още и 12 Іудж да съгрѣши, За това така говори Господь Богъ Израилевъ: Ето, азъ навождамъ таквозъ зло на Йерусалимъ, и на Іудж, щото всякой който чуе за него, 13 "ще писиختъ и дѣл-тѣ му уши. И ще прострѣ върху Йерусалимъ "правило-то на Самарійж, и мѣрило-то на Ахаавовъ-тѣ домъ: и ще избрьшъ Йерусалимъ, както избрьсува иѣкѣй блюдо, и като го из- 14 бѣрше, обраща-го на опакы. И ще остави-хъ остатъкъ-тѣ на наслѣдие-то си, и ще гы прѣдамъ въ рѣкк-тѣ на врагове-тѣ имъ: и ще бѫдѫтъ въ разграбеніе и пленъ отъ 15 всичкы-тѣ си врагове: Защото сторихъ зло прѣдъ мене, и прогибаахъ мя, отъ който день отци-тѣ имъ излѣзохъ изъ Е- 16 гипшетъ, дори до тойзи день. Още и "кръвъ неповиниж излѣ Манассія тѣврѣ многи, додѣто напълни Йерусалимъ отъ край до край: осѣнѣи грѣхъ-тѣ му съ който направи да съгрѣши Іуда, като стори той зло прѣдъ Господа.

17 А "останжли-тѣ дѣянія на Манассійж, и всичко що стори, и грѣхъ-тѣ му който съгрѣши, не сж ли писаны въ книж-тѣ на лѣтовницы-тѣ на Іудини-тѣ царіе?

18 "Заспа прочее Манассія съ отци-тѣ си, и погребе ся въ градинѣ-тѣ на домъ-тѣ си, въ градинѣ-тѣ на Озж: и въцари ся вмѣсто него Амонъ сынъ му.

19 "Двадесетъ и дѣлъ годинъ на възрастъ бѣ Амонъ, когато ся въцари, и царова дѣлъ години въ Йерусалимъ: и име-то на майкѣ му бѣ Месуллемеа, дѣщеря на 20 Аруса отъ Іотеваж. И стори зло прѣдъ Господа, "както стори баща му Манассія.

21 И ходи въ всичкы-тѣ пѣтица, въ които ходи баща му: и служи на идолы-тѣ, на които служаше баща му, и поклони 22 имъ ся. И "остави Господа Бога на отцы-тѣ ся, и не ходи въ пѣтица Господенъ.

23 И "направихъ съзаклѣtie Амонови-тѣ раги противъ него: та убихъ царя въ домъ-

24 тъ му. А людѣ-тѣ на землѣ-тѣ избихъ всичкы-тѣ що бѣхъ ся съзаклѣти противъ царь Амона: и людѣ-тѣ на землѣ-тѣ направихъ Йосійж сына му царь вмѣсто него.

25 А останжли-тѣ дѣянія на Амона колкото направи, не сж ли писаны въ книж-тѣ на лѣтовницы-тѣ на Іудини-тѣ царіе?

26 И погребохъ го въ гробъ-тѣ му, въ градинѣ-тѣ на Озж: и въцари ся вмѣсто него Йосія синъ му.

ГЛАВА 22.

1 "Осемъ годинъ на възрастъ бѣ Йосія, когато ся въцари, и царова въ Йерусалимъ тридесетъ и една година: и име-то на майкѣ му бѣ Іедида, дѣщеря на Адаїж, 2 отъ "Васкаеъ. И стори което бѣ право прѣдъ Господа, и ходи въ всичкы-тѣ пѣтица на Давида отца си, и "не ся уклони надесно или налѣво.

3 И "въ осмидесето-то лѣто на царь Йосійж, царь-тѣ проводи въ домъ-тѣ Господень, Сафана синъ-тѣ на Азалийж сына 4 Месулламова, писецъ-тѣ, и рече му: Възлѣзъ до Хелкійж великий-тѣ священникъ, та речи да изброя сребро-то "що е внесено въ домъ-тѣ Господень, което "пазачи-тѣ на двери-тѣ събрахъ отъ людѣ- 5 тѣ. И "нека го прѣдаджътъ въ рѣкк-тѣ на тѣзи които правяте работж-тѣ, които настояватъ въ домъ-тѣ Господень: а тѣ нека го даджътъ на тѣзи които работяте работи-тѣ въ домъ-тѣ Господень, за да 6 поправяте разваленія-та на домъ-тѣ, На дѣрводѣлци-тѣ, и градители-тѣ, и зидари- 7 тѣ, и за да купяте дѣрви и дѣланы като менѣ, за да по правяте домъ-тѣ. Но "не правѣхъ съ тѣхъ никакваж сѣткѣ за сребро-то що имъ давахъ въ рѣкѣ-тѣ, защото работѣхъ вѣро.

8 И рече Хелкія великий-тѣ священникъ на Сафана писецъ-тѣ: "Намѣрихъ книж-тѣ на законъ-тѣ въ домъ-тѣ Господень. И даде Хелкія книж-тѣ на Са- 9 фана, та іж прочете. И отиде Сафанъ писецъ-тѣ при царя, и нанесе думъ на царя, и рече: Раби-тѣ ти събрахъ сребро-то което намѣрихъ въ домъ-тѣ, и го прѣдадохъ въ рѣкк-тѣ на онѣзи които правяте работж-тѣ, които настояватъ въ 10 домъ-тѣ Господень. И извѣсти Сафандъ писецъ-тѣ на царя, и рече: Хелкія свя- 11 шеникъ-тѣ ми даде книж. И прочете іж Сафандъ прѣдъ царя. И като чу царь-тѣ думы-тѣ на книж-тѣ на законъ-тѣ, раз- 12 дра дрехы-тѣ си. И заповѣда царь-тѣ на

а Прит. 29; 12.

б Гл. 23; 26, 27. 24; 3, 4.

в Иер. 15; 4.

г 3 Цар. 21; 26.

д Ст. 9.

е 1 Цар. 3; 11. Иер. 19; 3.

ж Виж. Иса. 34; 11. Плач. 2; 8.

Амос. 7; 7, 8.

з Гл. 24; 4.

и 2 Лѣт. 33; 11 — 19.

ю 2 Лѣт. 33; 20.

ю 2 Лѣт. 33; 21 — 23.

ю 2 Лѣт. 33; 24 и др.

и 3 Цар. 11; 33.

е 2 Лѣт. 33; 24, 25.

—

а 2 Лѣт. 34; 1.

б Ин. Нав. 15; 39.

в Втор. 5; 32.

г 2 Лѣт. 34; 8 и др.

д Гл. 12; 4.

е Гл. 12; 9. Псал. 84; 10.

ж Гл. 12; 11, 12, 14.

з Гл. 12; 15.

и Втор. 31; 24 и др. 2 Лѣт.

34; 14 и др.